

ятеля му бѣше истинско гнѣздо за любовь. Разбира се, добре стоплена, уютна стая съ хубави тапети, две отоманки съ леки възглавнички, червенъ абажуръ на лампата, хубави картини по стенитѣ, низка масичка съ три пепелника, нѣколко красиво подвързани томчета, грижливо подредени на етажерката, изящна тоалетна масичка, пижама, небрежно захвърлена на единъ столъ, и по-нататѣкъ обстановка, която мнозина познаватъ отъ филмитѣ, книгитѣ а нѣкои и сами сж участвували въ престрелка всрѣдъ такова удобно бойно поле.

Той скри пижамата, да не виси посрѣдъ стаята неприлично, като интимность, седна и зачака.

Тя трѣбваше да дойде въ 4 часа, така уговориха по телефона сутриньта. Той ѝ обясни кжде.

Запали цигара и запрелиства бързо книгата, да намѣри онѣзи страници, въ които Келерманъ заблуждаваше и самата Ингеборгъ.

Минутитѣ се плъзгаха бавно, една следъ друга, по-голѣмата стрелка, слизаха отъ стенния часовникъ, излизаха отъ стаята презъ ключалката.

Удари 4 часа.

Той стана, пооправи се и, цѣлъ настрѣхналъ, се превърна на полица, която ей сега ще бжде протестирана.

Чу навънъ стѣпки. Нѣкой идѣше, но скоро стѣпкитѣ се отдалечиха нагоре къмъ втория етажъ. А той бѣше я уптилъ добре: първия етажъ въ лѣво, да звѣни два пѣти.

Отново чу стѣпки, но този пѣтъ минаха нагоре по стѣлбитѣ нѣколко души.

Четири и половина.